

[N. Neergaard.]

Kr., men det maa erindres, at dette ganske vist hjælper paa Statsbanernes Budget, men ikke paa Budgettet som Helhed, for det medfører en Mindreindtægt paa § 3, Renteparagraffen, saa det er i og for sig ikke nogen Trøst. Jeg nærer Ængstelse for, at disse 24 199 000 Kr. ikke vil kunne holde overfor de Resultater, vi har at se hen til, og det er vel at mærke Resultater fra en udpræget Opgangstid, en Tid, der rimeligvis er meget bedre, end det kommende Aar 1930—31 vil blive; der maa man vistnok gøre Regning paa, at der bliver et ikke ubetydeligt større Underskud.

Der kunde anføres forskellige andre Ting, som kan berettige til at antage, at det Overskud, der bliver at disponere over til Tillægsbevillingsloven, bliver flere Mill. Kr. mindre end 8 Mill. Kr. Dog skulde jeg tro, at naar man gaar meget forsigtigt til Værks, vil det kunne holde, men der maa ogsaa en betydelig Forsigtighed til, en Forsigtighed, som er paabudt derigennem, at Varslerne peger hen imod en Konjunkturedgang, og vi ved jo alle, hvilke økonomisk vidtrækkende Forslag der ligger hen og ikke har kunnet blive afgjort i Aar, saaledes som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udførligt paapegede, vi ved, hvilke meget store Udgifter adskillige af disse Love vil medføre. Det, der bliver tilovers til Dækning af Tillægsbevillingslovens Merudgift, haaber jeg nok kan slaa til, men der vil heller ikke være noget at give bort af; og jeg vil til disse Betragtninger knytte den Bemærkning, at intet er farligere end paa Basis af en Opgangstid at indrette sig paa en Lovgivning, der svarer til Opgangstidens Indtægter, men aldrig vil kunne holde i en nedadgaende Periode.

Dette paalægger altsaa Regeringen og det paalægger Rigsdagen at have nøje Indseende med, at man ikke indlader sig paa nye og bekostelige Foranstaltninger i større Grad, end det er absolut nødvendigt. Vi har allerede vedtaget en Lov om Elektrificering af Københavns Nærtrafik, som vil medføre ganske betydelige Beløb til Forrentning og Afskrivning paa Statsbanernes allerede i Forvejen saa svage Budget, og ganske vist har Regeringen det Haab, at der derigennem vil kunne oparbejdes en Trafikforøgelse paa 50 pCt., men jeg for mit Vedkommende tror ikke derpaa; i hvert Tilfælde er det noget, som ingen kan vide med Sikkerhed, hvorimod Udgifterne er en sikker Ting.

Jeg vil altsaa meget advare imod, at man gør den Fejl om igen, som man gjorde i en anden Opgangsperiode, i 1919 og 1920,

at iværksætte store, meget bekostelige Lovgivningsforanstaltninger, som vel kunde bæres af de abnormt store Indtægter, som den daværende Periode gav, men som absolut ikke kunde bæres, naar disse Indtægter som Følge af nedadgaende Konjunkturer sank. Det er den Lære, jeg mener man kan drage af en nærmere Betragtning af det Overskud, der foreligger. For at gentage det: det kan holde, hvis man gaar meget forsigtigt til Værks med Hensyn til at sætte sig for nye Udgifter, det kan absolut ikke holde under en nedadgaende Periode, hvis man i Tillid til de øjeblikkelige Statsindtægter sætter sig for betydelig øgede nye Udgifter.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte, at det skyldes Statsbanernes Optimisme, at der for 1929—30 er opstillet et Budget, som ikke kunde holde. Jeg føler mig forpligtet til at væge Statsbanerne overfor denne Udtalelse af det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa have en meget kort Hukommelse, naar han vil mene, at Statsbanerne har været saa optimistiske at regne med et Underskud for 1929—30 paa kun 20½ Mill. Kr. Jeg forhørte mig derom i Fjor, da jeg selv skulde lægge Budgettet for 1930—31, og da man der mente at maatte regne med ganske andre Summer end i det foregaaende Aar.

Det ærede Medlem burde erindre, at i 1928, da Budgettet blev lagt, havde Statsbanerne i første Omgang knebet sig saa langt ned, som de selv mente det forsvarligt, og mere til, idet de blandt andet paa Medhjælpssummerne var gaaet en 700 000 Kr. lavere, end de egentlig ansaa det for rimeligt, men presset af Ministeriet, og paa saadanne Beløb som Pensionsudgifter var kommet saa langt ned, at de nu paa Tillægsbevillingsloven maa have ca. ½ Mill. Kr., og det er dog en ganske normal Udgift. Alligevel var de ikke naaet længere end til et Underskud for Finansaaret 1929—30 paa ca. 26 Mill. Kr., men de fik da Ordre fra Regeringen til at forbedre Statsbanernes Balance med 5½ Mill. Kr., saaledes at Underskuddet lige kunde naa til at svare til Forrentningen, de 20½ Mill. Kr.

Denne Pyntning af Balancen fra den tidligere Regerings Side maa jo, mener jeg, hævne sig paa den Tillægsbevillingslov, der her foreligger.

N. Neergaard: Jeg tror, at den Fremstilling, den højtærede Minister for offentlige Arbejder har givet her, er meget farvet. Det